

WOENSDAG

den 7 AUGUSTUS.

LONDEN, den 30 Juli.

De Koningin zal, op den 12den augustus, zijnde de geboortedag van Z. K. H. den Prins-Regent, een groot cirkel in haar paleis alhier houden. Men heeft vele uitnodigings-kaartjes daartoe in gereedheid gebragt; sedert drie dagen, is men met het rondzenden derzelve bezig.

H. K. H. de Prinses Charlotte heeft, wegens onpasselijkheid, haar appartement nog niet verlaten. Een Engelsch dagblad meldt heden, dat H. K. H. eene miskraam gehad heeft.

Gisteren is er, in London-Tavern, eene vergadering gehouden, ten doel hebbende, om te delibereeren over de middelen, om de lage volksklassen der gemeente van Londen te ondersteunen. Z. K. H. de hertog van York zat in dezelve voor, en had zijne doortluchtige broeders, de hertogen van Kent en van Cambridge, aan zijne zijden. Er werden verschillende resoluties voorgesteld, die tot hevige discussies aanleiding gaven, doch welke afstiepen met eene inschrijving, die, vóór het sluiten der vergadering, reeds 10,000 pond beliep. De naam van den Prins-Regent stond aan het hoofd der lijst, hebbende hoogsdezelve voor 500 pond ingeschreven; de Koningin had voor 300 pond, en de hertogen van York en van Cambridge, ieder voor eene gelijke som ingeschreven; de Prinsessen, dochters des Konings, en de hertog van Gloucester, hadden ieder voor 100 pond, en Z. H. de veldmaarschalk Prins van Waterloo voor 200 pond, ingeschreven; de heer Angerstein schreef voor 300 pond, en een groot aantal andere personen voor meer of min aanzienlijke sommen in.

De bisschop van Londen stelde dankzeggingen aan den hertog van York voor; waarop Z. K. H. vertrok. Lord Cochrane proponeerde eene motie, daartoe strekkende, dat het gouvernement alleen de nationale ellende kon doen ophouden. Dit gaf aanleiding tot discussies, die op de volgende vreemde wijze afstiepen: de hertog van Kent, tot het voorzitterschap geroepen zijnde, weigerde zulks en vertrok; gedurende het gemompel, dat daar uit ontstond, werden verscheiden andere personen tot de fauteuil geroepen, doch niemand wilde dezelve aannemen; zoo dat de vergadering van zelve uit een ging. Op die wijze heeft zij het doel, waarvoor zij bleef geroepen was, verwaald, en is tevens het oogmerk mislukt dergenen, die derzelve aandacht door onzijdige discussies wilden afleiden.

Te Cheltenham heeft er eene belangrijke ceremonie plaats gehad in den tuin van het huis, thans door Z. H. den veldmaarschalk Prins van Waterloo bewoond wordende, en welke voortaan zijn naam zal dragen: de kolonel Riddel, na zijn verlangen geuit te hebben, om de gedachtenis van het verblijf van den Prins te vereeuwigen, heeft denzelven voorgesteld, een' eikenboom voor het huis te planten; hegeen met veel plegtigheid, in tegenwoordigheid van deszelfs gemalin en verdere familie, bewerkstelligd is.

Lord Weymouth is, woensdag avond, met overhaasting naar Weenen vertrokken. Men zegt, dat zijn lordschap overbrenger is van dépêches aan lord Clancarry.

Men schrijft van Brighton, dat twee schepen, welke, uit die haven, naar Dieppe onder zeil gegaan zijn, op één dag, 78 Engelsche passagiers hebben overgebragt.

Het volgend artikel is een uittreksel uit de Amerikaansche dagbladen van den 1sten dezer, welke gisteren ontvangen zijn: „Buonaparte heeft gevraagd, om van St. Helena naar Engeland gevoerd te worden, ten einde aldaar in eene vesting te worden opgesloten; men verwacht het besluit der andere Mogendheden over dit zonderling verzoek.”

Van Boston verneemt men, van den 1sten juli, het volgende: „Brieven van Philadelphia, te New-York aangekomen, melden, dat Lavallette in eerstgemelde stad is gearriveerd.”

Men is thans bezig met op de parade-plaats van St. James Park den noodigen grondslag te verwaardigen, om daarop te plaatsen een dier verbaazend groote mortieren, welke Buonaparte tot de belegering van Kadix had laten vervaardigen, en welk stuk reeds voor eenigen tijd herwaards overgebragt is. Dit buitengewoon oorlogs-instrument weegt 2,600,000 pond.

PARYS, den 28 Juli.

Ten ontregte is er gemeld, dat Z. Exc. de maarschalk hertog van Feltré, minister van oorlog, verscheiden beamtten, die in de reforme van den 1sten maart ll. begrepen zijn geweest, weder bij zijn bureau had geplaatst. Deze tijding is van allen grond ontbloot.

Lady Hardewick en hare dochter milady Elisabeth Stuart, echtgenoot van den Engelschen gezant, zijn naar de wateren van Spa vertrokken.

De oogst, die thans in Picardie geschiedt, is zeer overvloedig; de prijs van het brood is aldaar reeds gedaald.

In een groot gedeelte van Fransch Comté is de prijs van het graan mede acht franken het mudde gevallen.

Er loopt alhier een ongerijmd gerucht, dat verscheiden soldaten van de koninklijke garde vergiftigd zijn geworden. De waarheid van de zaak is, dat vier of vijf soldaten van het regiment, dat in de kazerne, Nieuw Frankrijk genaamd, ligt, zich, ten gevolge van eenen maaltijd van het korps, waarop zij een weinig te veel gedronken hadden, ongesteld hebben bevonden. De chirurgijn-majoor van het korps, van de geruchten, die de kwaadwilligheid reeds had nagestrooid, onderzigt, heeft zich, ten spoedigsten, naar den commissaris van politie van het kanton begeven, om hem van het voorgevalle te onderrigten.

Gisteren zijn Pleignier, Carbonneau en Tolleron ter dood gebragt. Voor de rechtspleging begaf zich de procureur-generaal, vergezeld van den prefect van politie en een der heeren van het hof, naar Pleignier, om de ontdekkingen te hooren, die hij nog altijd voorgaf te hebben gedaan. Toen men in de gevangenis Pleignier ont-

kleeden wilde, verzette hij zich zeer sterk daartegen, en vroeg zeer verwilderd, dan eens om den Koning, dan weder om den procureur-generaal endan om den cipier te spreken. De geestelijke, die bij hem was, vermaande hem het offer van zijn leven te brengen en zich aan Gods wil te onderwerpen. „Nen, „nen riep hij uit, dat is het niet; het is mijne verblindheid. Ik heb niets uit mij zelve gedaan. Ik wil iemand spreken.”

Met veel moeite bondt men hem de handen en een draad om den vuist, ten einde het bloed te stuiten. Carbonneau bewaarde een diepstilzwijgen en onderwierp zich zonder tegenstand aan alles wat men van hem vorderde. Tolleron behieldt zijne bedaarheid en koelbloedigheid en zeide verscheide malen, dat hij wel niet onschuldig was, maar niet geloofde den dood verdiend te hebben. Hij vroeg om een glas water en dronk het, niettegenstaande het tot aan den rand vol was, zonder beven uit. De eenige beweging van gevoeligheid, die hij deed bliken, was, toen men hem het zwarte krip over het gezicht bondt, om dat men, zeide hij, daar door niet zoude kunnen zien of hij met standvastigheid stierf. Toen de kar, waarop zij zaten, op de strafplaats kwam, deed de ontelbare menigte aanschouwers de lucht van het geroep van *leve de Koning!* weergalmen. Tolleron werd eerst den regter vuist afgekapt en terstond daarna onthoofd. Carbonneau en Pleignier ondergingen vervolgens dezelfde straf.

Gisteren trachte een pikuur een-schrikachtig paard op de plaats van *Louis XV* te temmen. Na lang te zamen geworsteld te hebben, het paard doorsprongen en steigeren en de ruiter met zijne sporen, sloeg het paard achter over en viel op den rug, met zijne geheele zwaarte dus op zijn berijder drukkende. Doch deze, in plaats van zich los te laten, bevondt zich nog op het paard toen het weder opsprong, en alle de bewegingen van hetzelfde beteugende, reed hij als in zegepraal met hetzelfde door de menigte aanschouwers, die allenover zijne buitengewone stoutheid en bekwaamheid verbaasd stonden.

BRUSSEL, den 31 Juli.

Zoo dikwerf in de omtrek, waar de Russische troepen in Frankrijk kantonneren, een openbaar feest plaats heeft, wordt hetzelfde steeds door de kommanderende Russische generaals en opper-officieren bijgewoond, die zich altijd beijveren om toepasselijke toosten instellen op het welzijn des Konings van Frankrijk, en het geluk van het genoemde Rijk, onder deszelfs regering. De Russen zijn thans algemeen bemind, doch nu beginnen sommige lieden, welke denkwijze echter te wel bekend is, over de Engelsche proepen te klagen, en geene middelen onbepoofd te laten, om door allerhande eigenijmd sprookjes, de gemoederen te verhitten en twist aantestooten. De Fransche burgerlijke overheid blijft echter in overeenstemming met de militaire magt ten allen tijde waakzaam.

De tweede bataillons van de Fransche departementale legioenen hebben nu een aanzienlijk aantal onderofficieren en soldaten van de vorige armée ontvangen. Alle deze troepen zullen eerlang vijftig in den wapenhandel worden geoefend.

De Fransche regering heeft sedert eenige dagen de waakzaamheid tegen den invoer van vreemde fabriekgoederen verdubbeld.

De officieren te Namen in garnizoen, hebben denodige gelden bijeen gebragt, om aan den overledenen generaal Collaert de laatste eer te bewijzen. Den 24sten juli is voor genoemde generaal een plegtige lijkdienst gevierd.

ANTWERPEN, den 30 Juli.

Brieven uit Luik maken melding van verbaazend groote steeën, die den 19den dezer in eenen tuin buiten die stad zouden gevallen zijn, en aldaar, onder een verwaaijk geluid, groote gaten in den grond zouden geslagen hebben. Onder die steeën, die gezegd worden donker groen van kleur te zijn, zoude er een 100, en de overige van 20 tot 40 pond wegen.

ARNHEM, den 29 Juli.

Niettegenstaande den aanhoudenden regen, dien wij dezer dagen wederom gehad hebben, blijft het water vallende, en reekent thans aan het peil 13 voet 3 duim. Door dezen val der rivier wordt wel is waar het gevaar dat hier en daar de dijken bedreigde, weggenomen; maar de rampen, die zoo vele der vruchtbaarste streken der provincie door den watervloed getroffen hebben, worden daar door nog niet gelenigd. Het kwelwater is op de meeste plaatsen zoodanig vermeerderd, dat vele landlieden hun vee, dat tot hietoe in de weilanden nog eenig voedsel vond, hebben moeten ophalen. De lenden, die thans door het rivier-water verlaten zijn, zien er treurig uit. De veldvruchten zijn bedorven, en verspreiden van zich eenen roodachtigen seer onaangenaamen stank, zoo dat het te vreezen is, dat bij vallende zware warmte en zonneschijn, daaruit voor de gezondheid der ingezetenen de padeeligste gevolgen kunnen geboren worden. Het gouvernement en de plaatselijke besturen, door de vaderlijke zorg van onzen geëerbiedigden Koning geruggesteund, doen inzamen alles wat mogelijk is, om onder den Goddelijken zegen, de noodlijdenden te hulp te komen, en den ramp te verligten.

GRAVENHAGE, den 1 Augustus.

Naar men verneemt, heeft de Eerste Kamer der Staten-Generaal hare zitting geadjourneerd tot dingsdag den 13den dezer, en zijn, bij dezelve kamer, de beide concept-wetten, betrekkelijk de maten engewigten, en de geldnegotiatien voor vreemde Mogendheden, nog in deliberatie gebleven, tot aan hare aanstaande zittingen.

Van den aden

Naar men verneemt, vertrekt Z. M. de Koning aanstaanden zondag naar het Loo, ten einde H. M. de Koninklijke Staten-Generaal te bezoeven. *(Het vervolg op de kant dezer bladzijde.)*

verordeningen te kunnen bepalen. Ik tel daar onder vooral de *inrigting der Kerken* en *veranderingen omtrent den openbaren Eeredienst*. Wijsselijk is door U Hoog Eerwaarden geoordeeld, dat het beter ware *geene dan geheel gebrekkige reglementen te ontwerpen*, en dat deze plegt vorderde U te bepalen, tot het voorbereiden van den weg voor volgende Synodale Vergaderingen. Zulke belangrijke verrijfingen moeten *deze Kerk*-Vergadering voor altijd gedenkwwaardig maken in de Kerkelijke Jaarboeken. Maar nog gedenkwwaardiger wordt zij, door *den* minnelijken geest van orde, vrede en eensgezindheid, welke dezelve bij voortdurend heeft gekenmerkt. Ja, *Mijne Heeren!* ik reken het mij tot eene hoogst aangename plegt, openlijk te verklaren, dat uwe Vergadering daar door een voorbeeld heeft gegeven, zoo zeldzaam in de Kerkelijke Geschiedenis, als navolgenzwaardig voor uwe opvolgers. Met edele vrijmoedigheid gaf elk uwer leden zijne gedachten te kennen; maar met *(Het vervolg op bladzijde twee.)*

vriend van godsdienst en deugd worden toegelucht. Van waardige Leerders kan men de vorming verwachten van waardige Leden der Christelijke Kerk; de voortschriften van het door U ontworpen Regiment op het *Godsdienstig Onderwijs*, verzekeren nader de bereiking van dat groote doel, vooral ook door de zorg daarbij gedragen voor de ondergeschikte onderwijzers. In uwten arbeid met standvastigen ijver voortgaande, hebt gij reglementen vastgesteld, op het *Kerkelijk opzigt en tucht, de Kerkvisitationen, de Klassikale kosten, de Vacaturen, het beroep en ontslag der Predikanten, eigenaardig geschikt*, om eene gelukkige ontwikkeling te waarborgen der beginselen van het nieuwe Kerkelijk Bestuur, om orde en eenidrag te handhaven en Christelijke zeden te bevorderen. Voorzigtigheid met ijver parende, hebt gij, *Mijne Heeren!* uwe taak voltooid, voor zoo verre het raadzaam en uitvoerbaar was; er waren onderwerpen, omtrent welke eene meerdere kennis van zaken en omstandigheden gevorderd werd, om deswege goede en vaste

„aan U dat dit gewichtig werk is opgedragen, aan U die daarvoor zoo geheel betekent zijn.”
Thans, bij het plegtig sluiten uwer werkzaamheden, thans mag ik met volle ruimte verklaren, „*Gij hebt* werkelijk bewezen voor uwe belangrijke taak geheel berekend te zijn, *gij hebt* aan de verwachtingen der Hervormde Kerk volkomen voldaan.”
Wijze en doelmatige verordeningen zijn door U be- raamd, welke de vervulling verzekeren der groote en goede oogmerken, bij de nieuwe kerkelijke organisatie door Onzen Koning bedoeld.
Het eerste werk uwer Hoog Eerwaarde Vergadering is geweest, de vervaardiging van een Reglement op het Examen, waar door aan de Hervormde Kerk het bezit is verzekerd van kundige en bekwaame Leerders, en de toegang gesloten voor de zoodanige, die zonder noodzakelijke voorbereiding zich de heilige bediening zouden durven aanmatigen.
De door U vastgestelde bepalingen schenken der Hervormde Kerk den besten waarborg, en zullen door elk

„ingin, welke de teize van Berlijn heeft aangenomen, te gemoet te gaan. H. M. worden voor eenige dagen alhier gewacht, gedurende welke H. K. H. de Prins en de Prinses van Oranje, nog eene kleine reis door Duitschland zullen doen, en wel bepaaldelijk naar Weimar, alwaar zich de zuster van H. K. H. de Kroonprinses bevindt. Vervolgens zullen H. M. de Koning en Koningin het doorluchtig jonggebouwde paar van hier te gemoet gaan.”
Aanspraak van den Commissaris-Generaal, pro- visioneel belast met de zaken der Hervormde Kerk enz., bij het sluiten der Vergadering van het Algemeen Synode, op den 30sten Juli 1816.
Hoog Eerwaarde, Hoog Geleerde Heeren!
Groot zijn de verwachtingen; deze waren mijne woorden bij de opening Uwer aansienlijke vergadering; „groot zijn de verwachtingen, maar gegrond is ook „het vooruitzicht op dezelve vervulling, want het is

